

Tahammül Şeridi

– AYDIN UZKAN · 06 Ağustos 2018

Dem aynı dem
Vardır zamanın da bir kalbi
Karanlığı ufalanır gecenin her mum yakışta
Tamamlanır içimizdeki seslerin akordu
Mânâ tufanı kopar son bakışta

Bilincin ücrasında
Türbesiz ölüleri bekler mecalessiz hancı
Sıfırla çarpılır tüm yüksek gerilimli nidâlar
Ve suya dönüşür ateşteki sancı

Hiçliğin ritmiyle
Merhametli bir tufan teğet geçer ömrümüzden
Göğün haşmetinden yüksünür cüce ruhlu sıyrıklar
Kaderin çizdiği ölümlü tabloda
Saçlardakine eşitlenir içlerdeki kırıklar

Bekleyişin suskun ovasında
Ayrık otu gibi çoğalır kekremsi nağmeler
Tebdil-i kıyafet dolaşır hüznün
Ve iliksiz bahtına sabrı teğeller düğmeler

K/ağıtlarda
Nasır tutmaz çiseleyen şiirin kalbi
Her satırında yokuşla iniş paylaşır kozu
Avurdunu yırtar çığılığı siftinmiş sessizlik
Ve içli üflemerle arınır geçmişin tozu

Vefasızlık zincirinde
Gökyüzünü incidir kafesine aşık olan kuş
Lekeli dokunuşlar biriktirir kanatlarında
Bir nebbaş dadanır gözlerin ferine
Ve ışık kırıntıları yetim kalır göz kapaklarında

Bir a ğ u s d o s t s ı c a ğ ı n d a
Uyanır uykusuna rüya de ğ m e m i Ő p a p a t y a
Son d i k i Ő i n i a t a r k e n c e r r a h
İ s t i ğ f a r ı n ı t a m a m l a r z e h i r l i b i r g e l i n c i k
V e h u v e ' l b a k i i l e b a Ő l a r i n Ő i r a h

.

.....

.

.

.

.

.

.

.